

Prof. dr. ISMET AGANOVIĆ

Dana 28. VII 1998. godine ostali smo bez našeg poštovanog, veoma cijenjenog i dragog profesora Ismeta Aganovića. Građevinski fakultet u Sarajevu izgubio je jednog od svojih osnivača, Geodetski odsjek osnivača i svog prvog rukovodioca, geodetska struka svoga doajena, a svi mi profesora, prijatelja i druga.

Prof. Ismet Aganović rođen je 1911. godine u Jezeru kraj Jajca. Osnovnu je školu završio u Jezeru, a šest razreda gimnazije u Sarajevu. Geodetsku srednju tehničku školu završio je školske 1930/31. godine u Beogradu.

Školske 1945/46. godine upisao se na Geodetski odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Bio je tako dobar student da je kao demonstrator samostalno vodio vježbe.

Mnogi profesori zagrebačkog Sveučilišta, koji su studirali u istoj generaciji, ističu da je Ismet uvijek bio prvi i zahvaljujući njemu studirali su bolje i brže.

Odmah po završetku studija, 1951. godine, izabran je u zvanje asistenta, a već 1951. godine u zvanje docenta na Tehničkom fakultetu u Sarajevu. U zvanje izvanrednog profesora izabran je 1961. godine, a na kraju i u najviše univerzitetsko zvanje redovitog profesora.

Imao je čast da bude prvi prodekan Građevinskog fakulteta u Sarajevu, uz dekana prof.dr. Emila Janačeka.

Na geodetskom odsjeku Građevinskog fakulteta u Sarajevu predavao je predmete: geodeziju, inženjersku geodeziju, katastar i kartografiju. Više godina predavao je matematičku kartografiju na Odsjeku za geografiju Prirodno-matematičkog fakulteta u Sarajevu, osnovao je Katedru za kartografiju i odgojio svoje nasljednike. Zanimljivo je da je od 1961. godine predavao i predmet Matematika na Odsjeku za geografiju istog fakulteta.

Posebno je poglavlje u znanstvenoj i stručnoj aktivnosti prof. Aganovića suradnja na temama i projektima koji su se radili u institutima i zavodima Građevinskog fakulteta u Sarajevu. Teško je sve nabrojiti, ali može se reći da nije bilo iole značajnijeg mosta, tunela, hale, industrijskog i privrednog objekta, poslovne zgrade, naselja i sl., na kojima je trebalo primijeniti visoko stručne metode geodezije, gdje profesor Aganović nije vodio tim stručnjaka na tim projektima.

Nažalost, počela je agresija i ovaj strašni rat što je prof. Aganovića posebno teško pogodilo. On pripada naraštaju koji je ovaj rat i fizički i psihički i po shvaćanju teško podnosio. I što je najgore, prof. Aganović i njegova obitelj doživjeli su najstrašnije što se može dogoditi majci, ocu, sestri i suprugu, izgubili su svog Namika.

Sveukupno, životni opus prof. Aganovića bio je plodan i upečatljiv; ostat će u sjećanju kao istaknut znanstvenik, stručnjak, profesor i društveni radnik, kao doajen geodezije i visokoškolske nastave, naprosto kao intelektualac ali i kao veoma dobar kolega, drug i prijatelj, a iznad svega primjeran suprug i otac.

Svima nam je bila čast biti đakom i studentom, suradnikom i kolegom profesora Aganovića. Svima nam je prenio i podario dio znanja, dobrih navika, radišnosti i poštenja, što su bile njegove vrline.

Hvala profesoru Aganoviću na svemu što je učinio i što je dao geodetskoj struci.

Faruk Selesković